

ผลการใช้กิจกรรมการเล่าเรื่อง ระหว่างเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง และเทคนิค
การแสดงตามเรื่อง ด้วยหุ่นเชิด ที่มีต่อทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ
และความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

The Effect of Using Storytelling Activities “Story Role Play” and “Acting Out
Stories with Puppets” on Prathomsuksa II Students’ Listening & Speaking
English Skills and Self-Confidence

ทัศนีย์ กั้นทะใจ¹
รูปทอง กว้างสวัสดิ์²
ประภรณ์ พรหมปกาศร์³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง และกิจกรรมการเล่าเรื่อง ด้วยเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด ตามเกณฑ์ 70/70 หาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และศึกษาความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนตามกิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องและเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 64 คน จาก 2 ห้องเรียน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากจำนวนนักเรียน 160 คน จาก 5 ห้องเรียนโดยนักเรียน ในแต่ละกลุ่มห้องเรียนมีลักษณะที่เหมือนกัน และจับสลากสุ่ม 2 ห้องเรียนจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง และเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในตนเอง โดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องและเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด อย่างละ 8 แผน 2) แบบทดสอบทักษะการฟัง ผลการหาคุณภาพได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.80-1.00 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.40-0.76 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 3) แบบทดสอบทักษะการพูด ผลการหาคุณภาพได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.80-1.00 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.50-0.75 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 4) แบบประเมินความมั่นใจในตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และการทดสอบสมมติฐานใช้ t-test (Independent Samples) ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง เท่ากับ 73.85/75.94 และเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด เท่ากับ 77.02/80.59

¹ นิสิตระดับปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² รองศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ อาจารย์ ดร. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2. ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง มีค่าเท่ากับ 0.6264 และเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด มีค่าเท่ากับ 0.6955

3. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของ กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง ($\bar{X} = 36.75$) และเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด ($\bar{X} = 37.75$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง ($\bar{X} = 23.81$) และเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด ($\bar{X} = 26.93$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ความมั่นใจในตนเอง กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องมีความมั่นใจในตนเอง เฉลี่ยร้อยละ 54.67 และเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิดมีความมั่นใจในตนเอง เฉลี่ยร้อยละ 62.44

คำสำคัญ : การเล่าเรื่อง, การแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง, การแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด, การฟัง, การพูด, ความมั่นใจในตนเอง

Abstract

The purposes of this research were to develop English learning activities for Prathomsuksa II students using storytelling activities “Story Role Play” and “Acting out Stories with Puppets” with the required efficiency of 70/70; to determine the effectiveness of these English learning activities; to compare the English listening & speaking skills and to study self-confidence of the students who learned through “Story Role Play” and those learning through “Acting out Stories with Puppets. The samples for this research were 64 Prathomsuksa II students from 2 classes of Nampong School, obtained by using cluster random sampling. The instruments used in this study were: 1) 8 instructional plans for Story Role Play, and 8 instructional plans for Acting out Story with Puppets; 2) a 20-item-English listening skill test, having the average quality of 0.80 to 1.00, the discrimination power of 0.40 to 0.76, and the reliability of 0.92; 3) an 8-item oral test of English speaking skills, having the average quality of 0.80 to 1.00, the discrimination power of 0.50 to 0.75, and the reliability of 0.94; and 4) a self-confidence evaluation form. The statistics used for data analyses were means, standard deviation, percentage, and t-test (Independent Samples).

The results of this research are as follows: 1) The efficiency of the instructional plans using story role play is 73.85/75.94, and the efficiency of the instructional plans using Acting out Stories with puppets is 77.02/80.59. 2) The effectiveness index of the storytelling activity plans with Story Role play is 0.6264 and the effectiveness index of the instructional plans using Story Act Out with Puppets is 0.6955. 3) The average listening score of the students who learned through Acting out Stories with Puppets ($\bar{X} = 37.75$) is higher than that of the students who learned through Story Role Play ($\bar{X} = 36.75$) at the .05 level of statistical

significance. 4) The average speaking score of the students who learned through Acting out Stories with Puppets ($\bar{x} = 26.93$) is higher than that of the students who learned through Story Role Play ($\bar{x} = 23.81$) at the .01 level of statistical significance. 5) The self-confidence of the students learning through the storytelling activities with Story Role Play have a 54.67 average percent, and the Acting out Stories with Puppets have a 62.44 average percent.

Key Words : storytelling, story role play, act out story with puppets, listening & speaking, self-confidence

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน เน้นการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด ถือเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ผู้เริ่มเรียนภาษาที่สอง ซึ่งจะเห็นได้จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กำหนดคุณภาพของผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 1 ต้องเน้นหนักทักษะการฟังและการพูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่าย ในการสื่อสารระหว่างบุคคลในสถานการณ์ง่ายๆ และทำท่าทางประกอบการพูดตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 221-222)

การฟังเป็นทักษะที่คนเราใช้มากที่สุด ในการสื่อสารคนเราใช้เวลา 45% ในการฟัง นอกจากนี้ยังมีผู้คาดว่า 50% ของการสื่อสารคือการฟัง และ 90% ของข้อมูลที่ผู้เรียนได้รับในโรงเรียนได้จากการฟัง การฟังเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ถ้าผู้เรียนสามารถฟังได้ดีก็จะสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ดี ซึ่งจะช่วยให้ไวยากรณ์ของเขาได้พัฒนาไปด้วย (พรสวรรค์ สีป้อ. 2550 : 150) ถึงแม้การฟังจะเป็นทักษะที่คนเราใช้มากที่สุด แต่การสอนฟังภาษาอังกฤษก็ยังเป็นปัญหาต่อผู้เรียน ผู้สอนต้องเข้าใจปัญหาเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งปัญหาที่สำคัญมี คือ สำนวนภาษาใช้ภาษาพูดซึ่งผู้เรียนไม่ชินผู้พูดใช้ภาษาฟุ่มเฟือย ทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญ (พรสวรรค์ สีป้อ. 2550 : 154 -155)

การพูดเป็นทักษะที่คนเราใช้มากเป็นอันดับสอง รองลงมาจากฟัง ในการสื่อสารคนเราใช้เวลา 30% ในการพูด เป็นทักษะด้านการแสดงออก ในการพูด ผู้พูดต้องใช้ความสามารถทางภาษาทุกด้าน เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ ต้องถ่ายทอดความคิดความรู้สึกของตนเองออกมาเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจต้องแสดงออกให้ถูกต้องเหมาะสมกับผู้ฟังและสถานการณ์ (พรสวรรค์ สีป้อ. 2550 : 162) คนไทยจำนวนมากประสบปัญหาด้านการพูด สาเหตุก็คือ การขาดความต่อเนื่อง เพราะเมื่อได้เรียนรู้ในโรงเรียนแล้ว พอกลับถึงบ้านก็ไม่มีโอกาสได้ใช้อีก ไม่มีโอกาสได้ใช้ในชีวิตประจำวัน จึงเป็นไปได้ยากที่จะทำให้เด็กพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว (ประนอม สุรัสวดี. 2535 : 59-60)

กิจกรรมการเล่าเรื่องเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ มีความเหมาะสม เอื้อต่อการฝึกทักษะการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียน การเล่าเรื่องเป็นลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งของทุกๆ วัฒนธรรมที่ดึงดูดใจ เป็นสิ่งชวนให้ทั้งเด็กๆ และผู้ใหญ่ชื่นชอบ หลงใหล การเล่าเรื่องสามารถนำมาใช้ได้ผลดียิ่งในการเรียนการสอนภาษา (เดือนใจ เฉลิมกิจ. 2545 : 32)

การเล่าเรื่องช่วยกระตุ้นให้เด็กได้แสดงความสามารถตามจินตนาการอย่างเป็นธรรมชาติ ทำให้เด็กรู้จักแยกแยะระหว่างเรื่องเล่ากับชีวิตจริง และสามารถนำมาปรับเปลี่ยนใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ยังช่วยกระตุ้น และดึงดูดความสนใจในการเรียนรู้ของเด็ก ทั้งเด็กเก่งจนถึงเด็กอ่อน ส่งผลให้เด็กเกิดการเรียนรู้

ที่หลากหลาย มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เกิดทักษะทางสังคม อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กในลักษณะองค์รวม รวมถึงทักษะการฟัง และการพูดด้วย (Read. 2007 : 114) กิจกรรมการเล่าเรื่องมีหลายเทคนิค ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ 2 เทคนิค คือ เทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง และเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด

เทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง เป็นกิจกรรมการสอนแบบหนึ่งในบรรดากิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ภาษาอย่างเป็นอิสระภายในกรอบเนื้อหาที่กำหนด ถึงแม้ว่าในการแสดงครั้งแรกเด็กจะรู้สึกประหม่า แต่พวกเขาก็สามารถที่จะเรียนรู้และสร้างความคุ้นเคยจนเกิดความมั่นใจในตนเองกับการใช้ภาษาในการสื่อความหมายจนเป็นธรรมชาติ (Read. 2007 : 144)

เทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด เป็นเทคนิคการสอนที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน สำหรับเด็กๆ การแสดงออกตามเรื่องด้วยหุ่นเชิดนั้นทำให้เด็กรู้สึกปลอดภัยมั่นใจที่จะพูดและแสดงออกผ่านหุ่นเชิด ด้วยเหตุนี้เด็กจึงสนใจกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งผลให้เด็กได้เกิดการพัฒนาทักษะการฟัง การพูดตามกรอบเรื่องที่กำหนดด้วยความตั้งใจและเอาใจใส่เป็นอย่างดี (Read. 2007 : 142)

จากสภาพการจัดการเรียนการสอนและผลการประเมินกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนน้ำพอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ในปีการศึกษา 2553 และ 2554 ซึ่งผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้สอน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาคือไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ดีเท่าที่ควร ผู้เรียนขาดทักษะการฟัง การพูดและความมั่นใจในตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษ ผู้เรียนไม่สามารถรับฟัง ไม่สามารถพูดคำศัพท์ วลี และประโยคสั้นๆ ได้ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กำหนดให้ผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 1 ต้องเน้นหนักทักษะการฟังและการพูดเป็นสำคัญ ผู้เรียนขาดความมั่นใจในตนเองต่อวิชาภาษาอังกฤษ ไม่กล้าแสดงออก ไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟัง การพูดและความมั่นใจในตนเอง พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง เป็นวิธีการสอนที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติขึ้นจากความเป็นจริงมาให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามที่ผู้เรียนคิดว่าจะเป็น เป็นกิจกรรมที่เอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษา ทั้งทักษะการฟังและการพูดไป และกิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด เป็นวิธีการสอนวิธีหนึ่งที่เหมาะสมต่อการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นวิธีการสอนที่เน้นบทบาทความเข้าใจ โดยใช้หลักการสำคัญ คือ เน้นบทบาทของความเข้าใจในการฟัง และการพูด ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก ร่วมทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ และมีความสุข กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งสองเทคนิค เหมาะสมที่จะนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามศักยภาพและมีประสิทธิภาพ ได้รับการพัฒนาทักษะการฟัง การพูดและความมั่นใจในตนเอง ได้เรียนรู้ด้วยความสุข และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นตามลำดับต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง และกิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด ตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของทั้งสองเทคนิค
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของทั้งสองเทคนิค
4. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของทั้งสองเทคนิค
5. เพื่อศึกษาความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของทั้งสองเทคนิค

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 จำนวน 5 ห้อง รวมนักเรียนทั้งหมด 160 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนน้ำพอง จำนวน 2 ห้องเรียน ได้แก่ ป.2/1 และ ป.2/3 จำนวน 64 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากจำนวนประชากรนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 160 คน จาก 5 ห้องเรียน นักเรียนในแต่ละกลุ่มห้องเรียนมีลักษณะที่เหมือนกัน โดยดูจากคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้วยข้อสอบชุดเดียวกัน พบว่านักเรียนในแต่ละห้องมีระดับความสามารถที่คล้ายกัน คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน เหมือนกันทั้ง 5 ห้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง
2. แผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง
3. แบบทดสอบทักษะการฟัง เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบมี 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.76 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92
4. แบบทดสอบทักษะการพูด เป็นแบบทดสอบการปฏิบัติ จำนวน 8 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.50 ถึง 0.75 และค่าความเชื่อมั่น คือ 0.94
5. แบบประเมินความมั่นใจในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ขณะจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของทั้งสองเทคนิค

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง และการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด ตามเกณฑ์ 70/70 ดำเนินการดังนี้ 70 ตัวแรก คือ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการประเมิน

การทำงานและการทำกิจกรรม 70 ตัวหลัง คือ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียน

2. เปรียบเทียบผลการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างสองเทคนิค โดยใช้สถิติ t-test (Independent Samples) แบบ Pooled Variance

3. เปรียบเทียบผลการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างสองเทคนิค โดยใช้สถิติ t-test (Independent Samples) แบบ Pooled Variance

4. ศึกษาผลการประเมินความมั่นใจในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของทั้งสองเทคนิค

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง เท่ากับ 73.85/75.94 และกิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด เท่ากับ 77.02/80.59 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 70/70

2. ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 ดัชนีประสิทธิผลของดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม		ร้อยละ		E.I.
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
32	2,560	911	1,944	35.59	75.94	0.6264

จากตาราง 1 เมื่อวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องมีค่าเท่ากับ 0.6264 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.64 แสดงว่า หลังจากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟัง การพูด นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 62.64

ตารางที่ 2 ดัชนีประสิทธิผลของดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม		ร้อยละ		E.I.
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
32	2,560	928	2,063	36.25	80.59	0.6955

จากตาราง 2 เมื่อวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด มีค่าเท่ากับ 0.6955 หรือคิดเป็นร้อยละ 69.55 แสดงว่า หลังจากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 69.55

3. ผลการเปรียบเทียบ ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งสองกลุ่ม ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งสองกลุ่ม

กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอน	n	\bar{X}	S.D.	t	p
เทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง	32	36.75	2.016	2.086*	0.041
เทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด	32	37.75	1.814		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนตามกิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิดมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามกิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง

4. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งสองกลุ่ม หุ่นเชิด ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งสองกลุ่ม

กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอน	n	\bar{X}	S.D.	t	p
เทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง	32	23.81	3.702	3.678**	0.001
เทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด	32	26.93	2.900		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนตามกิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิดมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามกิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง

5. ความมั่นใจในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องมีความมั่นใจในตนเอง เฉลี่ยร้อยละ 54.67 และเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด มีความมั่นใจในตนเอง เฉลี่ยร้อยละ 62.44 โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิดมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง

สรุปและอภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบกิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง เท่ากับ 73.85/72.81 และกิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด เท่ากับ 77.02/76.88 ซึ่งสูงกว่าที่เกณฑ์ที่กำหนดไว้ 70/70 หมายความว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟัง การพูดตามรูปแบบกิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง ได้คะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 73.85 และผลจากการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 72.81 และกิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด ได้คะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 77.02 และผลจากการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 76.88 ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้มีการศึกษาหลักสูตร เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีการวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิเคราะห์ด้าน เนื้อหา การวางแผนจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ และจัดทำสื่อการสอนที่น่าสนใจ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ให้คำแนะนำและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความสมบูรณ์ หลังจากนั้นได้นำไปดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยและพัฒนาโดยทำการทดลองใช้กับนักเรียน มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ก่อนที่จะนำไปใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ประสิทธิภาพของกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังการพูด โดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องและเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วย หุ่นเชิดมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จันทนา นน่อสุวรรณ (2549 : บทคัดย่อ) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนโดยเฉลี่ยร้อยละสูงกว่า ร้อยละ 65 ซึ่งเป็นเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียน สอดคล้องกับ ศศิธร คงวัน (2549 : บทคัดย่อ) พบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่องที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70

2. ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.6277 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 62.77 และกิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด มีค่าเท่ากับ 0.6819 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 68.19 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยทั้งสองเทคนิค ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษสูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งสองเทคนิค ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีกิจกรรม ที่น่าสนใจ สอดคล้องกับวัย กระตุ้น ได้รับความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้สูงขึ้น ซึ่งทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ทักษะต่อไป ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง ที่ชัดเจนตามลำดับ คือ 1) ครูเตรียมบทพูดหรือบทสนทนาจากเรื่องเล่าให้นักเรียน 2) นักเรียนจับคู่หรือเข้ากลุ่มและเลือกบทบาท 3) นักเรียนแต่ละคู่หรือแต่ละกลุ่มฝึกแสดงบทบาทสมมติ 4) นักเรียนแต่ละคู่หรือแต่ละกลุ่มเปลี่ยนบทบาทกัน และกิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดง ตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด มีขั้นตอนชัดเจนตามลำดับ คือ 1) ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2 - 4 คน กำหนดบทบาทให้แต่ละคน เพื่อให้นักเรียนตัดสินใจภายในกลุ่มว่าใครจะแสดงบทบาทใด 2) ให้นักเรียนทำหุ่นเชิด 3) ครูให้นักเรียนฝึกรวมกันทั้งชั้นพอถึงบทบาทของใครก็แสดงท่าทางโดยใช้หุ่นเชิด แล้วแยกกลุ่มฝึก 4) นักเรียนเปลี่ยนบทบาทการแสดงโดยใช้หุ่นเชิดภายในกลุ่ม นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีครูซึ่งเป็นผู้วิจัย ให้คำแนะนำ ปรีกษา และช่วยเหลือการทำกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบกับเนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการ

เรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลา วัยของนักเรียน เป็นปัจจุบัน นักเรียนเข้าใจได้ง่าย ด้านสื่อการเรียนรู้ มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะกับวัยของนักเรียน และนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการใช้สื่อการเรียนรู้ครบทุกคน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร คงวัน (2549 : บทคัดย่อ) พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่องสามารถพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น สอดคล้องกับ อันธิกา ศรีชะตา (2549 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะพูดและแสดงท่าทางประกอบคำศัพท์ นักเรียนบางคนแสดงท่าทางตามเพื่อน บางคนคิดท่าทางใหม่ๆ เป็นของตนเอง นักเรียนบางคนไม่กล้าพูดเป็นประโยคตั้งแต่แสดงท่าทางตามเพื่อน สอดคล้องกับ พิมพา อัมพิลบี (2553 : บทคัดย่อ) พบว่า วิธีการสอนตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง ช่วยให้นักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดออกเสียงคำศัพท์ วลี และประโยคสั้นๆ พร้อมแสดงท่าทางประกอบ จากสิ่งที่ฟังได้ซึ่งวิธีสอนนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับ ฮาตามิยะ(Hatamiya. 2011 : Website) พบว่าผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะทางด้านอารมณ์มากขึ้นและมีทักษะทางสังคมที่ดีขึ้น และสอดคล้องกับ โลเรนโซ (Lorenzo. 2012 : Website) พบว่ากลุ่มทดลองมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้น จากสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ

3. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงตามบทบาทสมมติตามเรื่อง และทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิดมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วย หุ่นเชิดมีสื่อการเรียนรู้คือ หุ่นเชิดเป็นสิ่งที่ช่วยในการเรียนรู้และการแสดงออกของนักเรียน โดยนักเรียนสามารถแสดงออกจากรื่องตามบทบาทที่ได้รับอย่างไม่ประหม่าและมีความมั่นใจในการแสดงออกมากกว่าซึ่งเริ่มตั้งแต่การประดิษฐ์หุ่นเชิดจากบทบาทที่ตนเองได้รับ นักเรียนได้ฝึกความคิดสร้างสรรค์ และเตรียมความพร้อมในการนำเสนอ ในขณะที่กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องนั้น นักเรียนจะต้องคิดและแสดงออกตามบทบาทที่ตนเองได้รับผ่านตัวของนักเรียนเองโดยไม่มีสื่อการเรียนรู้หรืออุปกรณ์ช่วย ทำให้นักเรียนรู้สึกประหม่า ขาดความมั่นใจ ไม่กล้าแสดงออกอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ เทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด เป็นเทคนิคการสอนที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาเพราะช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ให้ทั้งความรู้ ความเข้าใจ ความสนุกสนาน (จาตุรงค์ อาจารย์. 2522 : 34) ประกอบกับหุ่นเป็นสื่อการเรียนการสอนที่เคลื่อนไหว เป็นอุปกรณ์การสอนวิชาต่างๆได้ดี เป็นการกระตุ้นความสนใจทำให้เด็กมีความ อยากรู้อยากติดตาม หุ่นเชิดช่วยพัฒนาทักษะ ทางภาษาด้านการฟัง และการพูดได้เป็นอย่างดี ช่วยในการฝึกทักษะการใช้ภาษาที่เหมาะสมและยังเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนอีกด้วย (พงเพชร มงคลวิทย์. 2536) สอดคล้องกับจันทนา หน่อสุวรรณ (2549 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากเรียนโดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด นั้นทำให้นักเรียนมีความกล้า ในการแสดงออกในด้านทักษะการฟังและการพูดความคิดเห็นของตนเองผ่านหุ่นเชิดได้อย่างมั่นใจมากกว่า เทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องซึ่งนักเรียนรู้สึกประหม่าและไม่กล้าแสดงออกอย่างเต็มที่กับบทบาทที่ตนเองได้รับ

4. ความมั่นใจในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องมีความมั่นใจในตนเอง เฉลี่ยร้อยละ 54.67 และเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด มีความมั่นใจในตนเอง เฉลี่ยร้อยละ 62.44 โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิดมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง โดยพบว่า ความมั่นใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ร้อยละ 35.30 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ร้อยละ 40.86 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ร้อยละ 48.38 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ร้อยละ 51.97 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ร้อยละ 55.75 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ร้อยละ 62.85 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ร้อยละ 68.29 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 ร้อยละ 71.99 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้น แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการและความก้าวหน้าในด้านความมั่นใจในตนเองในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และพบว่าความมั่นใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มที่ได้รับการสอนตามกิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ร้อยละ 36.46 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ร้อยละ 49.54 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ร้อยละ 54.86 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ร้อยละ 61.467 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ร้อยละ 67.25 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ร้อยละ 71.88 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ร้อยละ 77.20 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 ร้อยละ 80.90 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้นแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการและความก้าวหน้าในด้านความมั่นใจในตนเองในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการวิจัย ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาความเหมาะสมในการใช้หุ่นเชิดสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม ตามบทบาทและขั้นตอนการดำเนินการกลุ่มที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นผ่านหุ่นเชิด ตามลำดับขั้นตอน คือ 1) ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2 - 4 คน กำหนดบทบาทให้แต่ละคน เพื่อให้นักเรียนตัดสินใจแสดงบทบาทใด 2) ให้นักเรียนทำหุ่นเชิด 3) ครูให้นักเรียนฝึกกรรมกันทั้งชั้น พอถึงบทบาทของใครก็แสดงท่าทางโดยใช้หุ่นเชิด แล้วแยกกลุ่มฝึก 4) นักเรียนเปลี่ยนบทบาทการแสดงโดยใช้หุ่นเชิดภายในกลุ่ม ซึ่งจะเห็นได้ว่า ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้นั้นนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม ได้ตัดสินใจในกลุ่มถึงบทบาทที่แต่ละคนในกลุ่มจะแสดง ได้ฝึกปฏิบัติทำหุ่นเชิดตามบทบาทที่ได้รับ และได้ฝึกปฏิบัติรวมกันทั้งชั้นเพื่อเตรียมความพร้อมในการนำเสนอ แล้วแยกฝึกในแต่ละกลุ่ม จึงนำเสนอบทบาทการแสดงโดยใช้หุ่นเชิด ทำให้ให้นักเรียนมีความมั่นใจกล้าแสดงออก ในขณะที่เทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องนั้นนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติตามบทบาทจากเรื่องเล่าโดยตัวของนักเรียนเอง ทำให้นักเรียนจะมีความรู้สึกไม่มั่นใจในความสามารถของตนเองในการแสดงบทบาทตามเรื่องที่ได้รับมอบหมาย สอดคล้องกับ รีด (Read. 2007 : 142) ที่กล่าวว่า การแสดงออกตามเรื่องด้วยหุ่นเชิดนั้นทำให้เด็กรู้สึกปลอดภัยมั่นใจที่จะพูดและแสดงออกผ่านหุ่นเชิด ด้วยเหตุนี้เด็กจึงสมัครใจกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งผลให้เด็กได้เกิดการพัฒนาทักษะการฟัง การพูดตามกรอบเรื่องที่กำหนดด้วยความตั้งใจ และการใช้หุ่นเชิดในการสอนเป็นวิธีที่ง่ายและดีที่สุด ในการดึงดูดความสนใจในการฟังบทเรียน สามารถทำให้น่าเชื่อถือได้ด้วยบุคลิกลักษณะที่ไม่ซ้ำกัน รวมถึงการออกเสียง อารมณ์ที่ผู้แสดงสามารถแสดงออกได้ตามระดับความสามารถของตนเอง และมีผลกระทบที่ยาวนานกับผู้เรียน (Hammer. 2009 : Web site)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องเล่าที่นำมาใช้ในกิจกรรมควรให้มีจังหวะเพลง มาประกอบ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน รู้สึกผ่อนคลาย มีความมั่นใจในการแสดงออก และทำให้สามารถจำบทพูดได้ดีขึ้น

1.2 ควรปรับเปลี่ยนเวลาในการจัดกิจกรรมตามความเหมาะสม

1.3 เสียงที่นำมาใช้ในการสอนควรใช้เสียงของเจ้าของภาษา แต่เนื่องจากว่าเด็กยังไม่ชินกับเสียงของเจ้าของภาษา ดังนั้นครูผู้สอนต้องอธิบายให้นักเรียนเข้าใจในการฝึกฟังเสียงของเจ้าของภาษาเพื่อสื่อความหมายได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำกิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องและเทคนิคการแสดงออกด้วยหุ่นเชิด ไปใช้ในระดับชั้นอื่นๆ

2.2 ควรมีการศึกษาเจตคติ และความคงทนในการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องและเทคนิคการแสดงออกด้วยหุ่นเชิด

2.3 ควรมีการศึกษาผลของกิจกรรมการเล่าเรื่องด้วยเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องและเทคนิคการแสดงออกด้วยหุ่นเชิด ที่มีต่อทักษะการเขียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด, 2551.

กิ่งแก้ว อารีรักษ์. การวัดและประเมินผลทางภาษา : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตาม

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : บริษัท พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.), 2546.

จันทนา หน่อสุวรรณ. การใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแม่ขาวตมท่าสุด อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 2549.

เตือนใจ เฉลิมกิจ. เกมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร : หน้าต่างสุโลกกว้าง, 2545

ประนอม สุรัสวดี. กิจกรรมและสื่อการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

พิมพ์ อัมเพิลบี. การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

โดยใช้วิธีการสอนตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม.

มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.

พรวรรค์ สีป้อ. สูดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2550.

พวงเพชร มงคลวิทย์. คู่มือการประดิษฐ์หุ่น. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ, 2536.

ศศิธร คงวัน. การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.

- ศิริกาญจน์ โกสุมภ์. การเล่านิทานเพื่อเสริมพัฒนาการทางอารมณ์แก่เด็กก่อนวัยเรียน
ประชากรศึกษา. 29(4) : 31–38 ; พฤศจิกายน 2520.
- อันธิกา ศรีชะตา. การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอน
แบบตอบสนองด้วยท่าทาง และเล่าเรื่อง. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 2549.
- Carol, R. **500 Activities for the Classroom Immediate and Solutions.**
Macmillan books for Teacher Series Editor : Adrian Unerhill,2007
- Cary, Stephen. “The Effectiveness of a Contextualized Storytelling Approach for Second
Language Acquisition,” **Dissertation Abstracts International.** 59(03) : 758-A ;
September, 1998.
- Lorenzo, J. **The Effects of Storytelling and Play on Vocabulary Acquisition and
Retention in Young Children.** Caldwell College, 2012.
- Hatamiya. **Using Puppets: Na Investigation Of Children’s Self-Reports Of
The Temperam 12 ent.** New York : University, 2011, Retrieved August 19, 2012,